పరీక్ష ఫలితాలు

సోమలింగంగారు—ఇంటియజమాని.

కామాక్షమ్మ—సోమలింగంగారిభార్య.

గోపి — సోమలింగంగారి కొడుకు, 12 ఏండ్లవయస్సు.

సుశీల — సోమలింగంగారి అమ్మాయి, 8 ఏండ్ల వయస్సు.

స్థలం :—సోమలింగంగారి డాబాయిల్లు.

మొదటి రంగం

సుశీల:- (పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి ఆతురతగా) అమ్మా! అమ్మా! అన్నయ్య ఇంటికి వచ్చాడే!

కామా:-అబ్బ! ఏమిటే ఆ కేకలు? ఎవరు వచ్చారూ?

సుశీ:- ఎవరూ రాలేదమ్మా! అన్నయ్య ఇంటికి వచ్చాడా అని అడుగుతున్నాను.

కామా:- ఏం! గోపిగాడు ఇక్కడ లేడూ? హుఁ! ఎందుకుంటాడు? ఎప్పుడూ ఊరువెంట తిరుగుడేనాయె.

సుశీ: - తిరుగటానికి వెళ్ల లేదమ్మా! ఈవేళ వాళ్ల పరీక్షలు తెలుస్తాయట. బడికి ప్రొద్దుననగా వెళ్లాడమ్మా! ఏమ్మా! ఇంతవరకు రాలేదూ?

కామా:-ఏమిటే ఈ వేళ ఇంత అక్కరగా అడుగుతున్నావు? రోజూ గిల్లి కయ్యాలు పెట్టుకొనే దానివి. వాడే వస్తాడులే. నాకు పనుంది, వెళ్లాలి. అడ్డంలే.

సుశీ:- అమ్మా! అమ్మా! మరే నిన్న అన్నయ్య...

కామా: - ఏమిటే నీ గోల? చెప్పు ఏమిటో త్వరగా?

సుశీ: - అదికాదమ్మా. నిన్న అన్నయ్య-ఏమన్నాడో తెలుసా? మరిట - అన్నయ్యట - పరీక్షలో తప్పితే కాలవలో పడతాడుటమ్మా-

కామా:- ఆ!ఆ! ఎప్పుడన్నాడే. అయ్యో! నాబాబు ఇంకా ఇంటికి రాలేదు ఏమయినాడో. నిజంగా అన్నాడుటే. అయ్యో! గోపీ! గోపీ! ఏమండోయ్! ఏమండోయ్...

సోమ:- ఆ!ఆ! ఏమిటా గోల. అనలే పాతఇల్లు?

కామా:- గోలంటావేమిటండీ? ఒకచెంప ప్రాణంమీదికొస్తే! మన

లింగం సుధాకర్

గోపిగాడు పరీక్షలో తప్పితే కాలవలో పడతానని సుశీలతో చెప్పాడుటండీ. ఈవేళే పరీక్షలు తెలుస్తాయి. వాడు ప్రొద్దుననగా వెళ్లాడు. 12 గంటలయింది. ఇంతవరకు రాకపోవట మేమిటండీ?

సోమ:-పొద్దుననగా వెళ్లాడా? నాకు చెప్పలేదేం ఇందాకటినుంచి? సుశీలా! ఇలా రా!

సుశీల:- ఏమిటండీ నాన్నగారూ?

సోమ:- గోపీ నీతో ఏమిచెప్పాడమ్మా?

సుశీ: -'పరీక్షలో తప్పితే కాలవలో పడి చచ్చిపోతాను' అని చెప్పాడండి. ఈ సంగతి ఎవరితో నన్నా చెప్పితే నన్ను తంతానన్నాడండి.

సోమ:-ఎప్పుడు చెప్పాడు?

సుశీ:- నిన్న.

సోమ:-(విచారంగా) నేను బడికి వెళ్లి అబ్బాయివిషయం కనుక్కొని వస్తాను అబ్బే భయమెందుకు? అన్నింటికీ దేవుడే ఉన్నాడు.

* * *

రెండవ రంగం

కామా:- (ఆతురతగా) ఏమండీ! ఒక్కరే వచ్చారేం? అబ్బాయి ఎక్కడండీ? వాడిజాడేమైనా తెలిసిందా? చెప్పరేమండీ?

సోమ:- బడికి వెళ్లాను. వాడెక్కడా కనిపించలేదు. పొద్దున్నే బడికి వెళ్లాడుట! అప్పటికింకా బోర్డు కట్టకపోతే ఎక్కడికో వెళ్లిపోయాడుట! పరీక్షలో ప్యాసయినాడు మరి. ఇంతవరకు ఎందుకు రాలేదబ్బా? ఇంకా కొంచెంసేపు చూద్దాం మరి.

సుశీ:-నాన్నగారూ! పరీక్షలో ప్యాసయినాడుగా! మరెందుకు కాలవలో పడతాడు లెండి!

కామా:-ఏమో ప్యాసయినట్లు తెలియక కాలవదగ్గరికి వెళ్తాడేమో! ఏమండీ! ఒక్కసారి కాలవదగ్గరకి కూడా వెళ్లిరండి. కదలరేమండీ?

సోమ:- ఇంటికి వస్తూ కాలవదగ్గిరకి కూడా వెళ్లివచ్చా. ఆ కాలవలో చుక్కనీరైనా లేదు.

కామా:-అయితే ఒకవేళ దయ్యాల బావిదగ్గరకు వెళ్లేడేమో!

ఊరిబయటి దయ్యాల బావిదగ్గరకు వెళ్లి చూసిరండి !

సోమ:- సరి. వాడి ధైర్యం నీకు తెలియదూ ? పదిమందితో కలిసి ఉన్నా వాడు ఆ బావి పరిసరాలకు వెళ్ల డే! అయినా చూసివస్తాను.

సుశీ:- అమ్మా! అన్నయ్య ఒక వేళ మామయ్య వాళ్ల ఊరు వెళ్లా డేమో ?

కామా:- ఏమో ? అయినా వాడిదగ్గర డబ్బెక్కడిదీ ఖర్చుకి ?

సుశీ:- ఉందమ్మా! వాడిపుట్టిన రోజు పండక్కి నాన్నగారుయిచ్చిన రూపాయితో బిళ్లలు కొనుక్కోకుండా దాచాడు.

సోమ:- వాడికి దారి తెలుసు నంటావా ? ఏమో వెళ్లాడేమో ? టెలిగ్రామ్ ఇచ్చి చూస్తాను.

(వెళ్తాడు)

కామా:- ఏమండోయ్ ! వస్తూ వస్తూ ఆ రాముగాడి ఇంటిలో వాకబు చేసిరండీ.

* * *

మూడవ రంగం

సోమ:- అబ్బ ఏమి ఎండ ! ఏమి ఎండ.

కామా:- ఎండకేమి వచ్చిందండి ? అబ్బాయి సంగతి భయంగా ఉంటే. ఏమైనా తెలిసిందిటండీ ?

సోమ:- పాడుబావిదగ్గరకు పోతుంటే పొరుగింటి వీరయ్య కనిపించాడు. ఆయనా నేనూ కలిసి గాలించాము. కనిపించలేదు మరి. ఎక్కడ కెళ్లాడో ?

కామా:- ఊళ్లో ఎక్కడన్నా తిరుగుతున్నాడేమో ?

సోమ:- మేము తిరగని వీథి అంటూ లేదు.

కామా:- సినిమాహాలుదగ్గర...

సోమ:- ఈవేళ మేట్నీ లేదు.

కామా:- పోనీ వాళ్ల మామ గారి వూరు వెళ్లాడేమో ! టెలిగ్రామ్ ఇచ్చారా ?

సోమ:- ఆ! అదీ అయింది.

కామా:- రాముగాడి ఇంట్లో ఏమైనా......

సోమ:- రాముగాడి ఇంట్లోనే కాదు. కిష్టిగాడి ఇంట్లో కూడా లేడు.

కామా:- చీకటి కూడ పడి పోతుంటే, మరి నా బిడ్డ ఏమయినా డంటారు ? అయ్యో గోపీ!

సోమ:- అదే నేనూ ఆలోచించేది.

కామా:-(రోషంగా) ఏమిటండీ ఆలోచించేదీ, బిడ్డ కనపడక ప్రాణం తత్తరిల్లుతుంటేను! (దుఃఖం ఆపుకోలేక) అయ్యో నా బిడ్డో ! బంగారుతండ్రీ ఏమైనావురా ? నాయినా ? (అని బిగ్గరగా శోకాలు తీస్తుంది)

సోమ:-ఇదుగో ఏడవకు! వాడెక్కడో హాయిగానే ఉండి వుంటాడు. ఇంకొక గంటలో వాళ్ల మామయ్య దగ్గరనుండి టెలిగ్రామ్ రావాలి. అప్పుడు అవసరమయితే పేపర్లలో వేద్దాము.

కామా:-(ఏడుపు గొంతుతో) అయ్యో! వీడు కొండలవాడా ! వెంకటేశా ! కాశీవిశ్వనాథా ! మా గోపిని తొందరగా కనిపించేటట్లు చేయండి తండ్రులారా ! మీకు కోటి నమస్కారాలు చేస్తానాయనలారా !

సోమ:- తల్లులారా ! కంచి కామాక్షీ! మధురమీనాక్షీ ! మాగోపిని త్వరగా మాకంటికి కనిపించేటట్లు చేయండి. ఏం భయం లేదు. దేవుడున్నాడు. అంతా వాడే రక్షిస్తాడు. నువ్వు ఊరుకో !

సుశీల:- నాన్నగారూ ! ఏసుక్రీస్తుదేవుని ప్రార్థిస్తే మన కష్టాలన్నీ తీర్చుతాడని మాపంతులమ్మ చెప్పిందండీ.

కామా:- (ఆశగా) ఏసుక్రీస్తు తండ్రీ! మాగోపిని మాకు అప్పగించుతండ్రీ, నీకు పది కొబ్బరి కాయలు కొడతాను. భగవంతుడా !

(ఇంతలో టెలిగ్రామ్ వస్తుందిని సోమలింగంగారు పరుగెత్తుకొ. పోయి అందకుంటారు. చింపి చదివి ముఖం వేలాడేస్తాడు)

కామా:- ఏమండీ! మన అబ్బాయి అక్కడ ఉన్నాడా ! త్వరగా చెప్పండీ.

సోమ!- (నింపాదిగా) అక్కడకు పోలేదుట!

కామా:- అయ్యో! నాకొడుకు ఏమైనాడో ? ఓరి నాయనా ఎక్కడున్నావురా ?

(అని బిగ్గరగా ఏడుస్తూ. ఉంటుంది)

నాల్గవ రంగం

(అటకపైన చెంబులు దొర్లిన శబ్దం వినిపిస్తుంది. ఒక్కసారిగా కామాక్షమ్మ శోకాలు ఆపుతుంది. సోమలింగంగారు తేరుకొని పైకి చూస్తారు. సుశీల భయంతో తల్లిని కౌగిలించుకుంటుంది)

సోమ:- మధ్యన ఈ పిల్లుల గొడవ ఒకటి. పట్టి ఎక్కడన్నా పారేస్తే పీడపోతుంది.

సుశీ:- పిల్లులను ఎట్లా పడతారంటే నాన్నగారూ ?

సోమ:- పోవే మధ్య సిగోల!

కామూ:- ఎక్కి చూడండీ పిల్లో మరొకటో!

సోమ:- మరొకటి ఎట్లా వస్తుంది?

(ఇంతలో చిన్నదస్తు ఒకటి దిబ పట్టుకురండి. వస్తుంది)

కామూ:- పిల్లి కాదండీ, ఎవడో దూరాడండీ. ఇప్పుడెవడో దగ్గినట్టు ఉంది. ఎక్కి చూడండీ. నిచ్చెన

సోమ.- దొంగల్లేరూ ఎవరూ లేరు. మన సుశీ దగ్గినట్లుంది.

సుశీ:- నేను దగ్గలేదండీ నాన్న గారూ!

(ఇంతలో అటకపై నడిచినట్లు అడుగుల చప్పుడు వినవస్తుంది)

కామా:-ఇంకా చూస్తారేమిటండీ! అటక ఎక్కండి.

సోమ:-ఒక్కడినీ ఎట్లాగే? ఉండు పొరుగింటి వీరయ్యగారిని పిలుచుకొని వస్తాను.

కామా: - అయ్యోరాత! అయ్యవారు వచ్చేవరకు అమావాస్య ఆగుతుందండీ? మీరట్లా వెళ్లగానే వాడెవడో దూకి పరిగెత్తుకొని పోతాడు.

సోమ:- అట్లా చేస్తే వాడు చాల మంచివాడు. మనకు కష్టం లేకుండా సహాయం చేసినవాడవుతాడు.

[ఇంతలో గోపి ఒక్కసారిగా అటకపైనుండి వాళ్లమధ్య దూకుతాడు. సుశీల తల్లిని గట్టిగా పట్టుకుంటుంది. కామాక్షమ్మ కెవ్వుమని కేక వేస్తుంది. సోమలింగంగారు భయంతో నాలుగడుగులు వెనక్కి వేస్తాడు.]

గోపి:-అరే! నన్నుచూసి భయపడుతున్నారేమిటి?

సుశీ:- అమ్మా! అన్నయ్యొచ్చాడే అన్నయ్య!!

సోమ:-(తేరుకుని) ఇంతవఱకు అటకపై ఎందుకున్నావురా? నీకోసం మేమంతా వెతికి చస్తుంటే?

కామా:-అయ్యో! నాబాబూ వచ్చావుట్రా! ఇంతసేపు నీకోసం ఎట్లా బెంగపెట్టుకున్నామో తెలుసా?

సుశీ:-అన్నాయ్! అమ్మ నీకోసం చాలాసార్లు ఏడిచిందిరా.

గోపి:-ఈవేళ పరీక్షలు తెలుస్తాయమ్మ! లెక్కలు బాగా చెయ్యలేదు. పొద్దున్నే బడికి వెళ్లితే అప్పటికి ఇంకా బోర్డు కట్టలేదు. వేణుతొమ్మిదింటికి వచ్చి ఫలితాలు చెప్తానన్నాడు. అందుకని... అందుకని...

సోమ:-అందుకని అటకపైన కూర్చున్నావన్నమాట. అయితే ఇంతసేపు ఏమి చేస్తున్నావురా?

గోపి:- పరీక్షలో తప్పితే మీరు కొడతారని అటకపైన కూర్చున్నానండీ. అట్లాగే నిద్రపోయానండీ. క్రింద ఎవరో కేకలు పెడుతుంటే ఇప్పుడే మెలకువ వచ్చిందండీ.

కామా:- నువ్వు ప్యాసైనావుట్రా నాయనా ?!!

(నేను ప్యాసయినానుగా నేను ప్యాసయినానుగా అని గంతులు వేస్తాడు)

కా:-మా నాయనే(అని దగ్గరకు తీసికొనును)

సోమ:- సరిసరి. నీకొడుకు [illegible] వికి సంతోషిస్తున్నావా? అ[illegible] మీతమ్ముడు ఎంత గాభరా[illegible] తున్నాడో. గోపిగాడు దొ[illegible] టెలిగ్రామ్ ఇచ్చివస్తాను ఉండు.

(వెళ్తాడు) ★

★ పార్వతి ★

(37 వ పేజి తరువాయి)

లలిత ఏ చిన్నవిషయంపైనైనా కో[illegible] ఆత్మహత్య చేసుకుంటే వాళ్లి పరు[illegible] షలు గంగలో కలిసిపోవూ?' అన్న [illegible] వాళ్ల మాటలు అతని చెవుల్లో [illegible] మన్నాయి. 'హరి భగవంతుడా! [illegible] మళ్ళీ ఒక సమస్య వచ్చిపడిందే! [illegible] స్యలకు అంతం ఎప్పుడు వస్తుందో' అ[illegible] లోలోపల వాపోయాడు వెంక[illegible] అతని ఆక్రందన ఆలించినట్లు, చచ్చి[illegible] వారిపై కూడా సానుభూతి చూ[illegible] లోకంపై కోపం కలిగి, దాని [illegible] చూడకూడదంటూ, కన్నెర్రతో, [illegible] భగవానుడు, పశ్చిమ దిక్కులో అ[illegible] పోయాడు. అంతకన్న భగవంతుడు [illegible] మరేమీ చెయ్యలేడని నిర్ధారణ [illegible] దూరాన గుడిగంటలు ఠంగ్ ఠంగ్ మ[illegible] గాలిలో వినవచ్చాయి. ★

పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి
జిహ్వామృతం
ఆరోగ్యమునకు బలమునకు
ఆయుర్వేదాశ్రమం లిమిటెడ్, మదరాసు - 17.

పగులగొట్టుచున్న
తలనొప్పియా!

సారిడన్‌ను
పుచ్చుకోండి
ఇప్పుడు క్రొత్త, ఆరోగ్య రక్షకమైన
అభ్రకపు కాగిత ప్యాకింగులో దొరకును
ఒక బిళ్ల 2 అణాలు.
నొప్పిని పోగొట్టును-విశ్రాంతి నిచ్చును
నుత్సాహము చేకూర్చును.